

Ն. ԲԱՐԱԹԱՇՎԻՆՈՒ ԴԱՄԲԱՆԻ ՎԵՐԱ

Մխիթարություն, սգավոր Վրաստան,
ինչո՞ւ է տխրել դեմքըդ այրական.
Շարժված աճյունը հանգած պոետի
Շարժեց վերստին ցավը քո սրտի,
5 Թե՞ նորա մըթին գերեզմանը խոր
Որք հոգուդ համար շատ է ահավոր...

Կըթաղես, այո՛, դարձյալ քո երգչին,
Բայց նորա վառած զգացմունքներին
Զըկա գերեզման և ոչ էլ վախճան.
10 Նրանք կենդանի կըմնան հավիտյան,
Եվ դու նրանցով պիտի մի այլ օր
Թաղես քեզ մաշող ցավերը բոլոր:

Եվ քեզ, անցավոր շիրիմից շիրիմ,
Հեզ ժողովրդի երգիչ մտերիմ,
15 Քեզ, որ տանջվել ես անհանգիստ սրտով,
Հավիտենական հանգիստ անվրդով: